

La Grupo Esperantista Jovellanos, en kiu estis organizitaj la esperantistoj de Gijón dum multaj jaroj, naskiĝis en aprilo de 1958. Sed ni jam vidis ke antaŭ tiu dato estis esperantista aktivado en tiu urbo kaj, krome, estis organizita tie la 16ª Hispana Kongreso de Esperanto en la jaro 1955. Do, kian organizon formon donis al si la gijonaj samideanoj antaŭ aprilo de 1958?

Fakte, ili funkciis sub la nomo Gijón Grupo Esperantista. Sed tiu rondo ne havis oficialan ekziston. Kiam Alberto Menéndez intencis legalizi tiun grupon, la koncerna aŭtoritato rifuzis tion argumentante ke al tiu grupo mankis taŭgan socian sidejon. Do, por la organizado de la Kongreso de 1955 oni kreis iun enton kies nomo estis: Esperantista Grupo de la Asturia Centro de Havano. En la propagando de Boletín de HEF pri la Kongreso oni indikis la adreson de tiu Centro. Tamen la vivo

de tiu E-Grupo ne daŭris ĝis la Kongreso. La 15an de februaro de 1955 la estraro de la Asturia Centro nuligis la E-Grupon kaj malpermesis ĉiun ajn esperantistan agadon en la ejo de la institucio, kaj tiele estis publikigita en la inform-tabulo de la Centro.

La laboroj de la organizado de la Kongreso estis plenumitaj de Alfredo Villa kaj Alberto Menéndez helpitaj de iu junulo, José Ordieres Dacosta. Tiu samideano, kiu vivas ankoraŭ, estis poste, dum multaj jaroj, membro de la E-grupo de Gijón kaj rolis kiel sekretario.

En la jaro 1957 kontaktis kun la esperantistoj de Gijón Luis Serrano Pérez, el Palencio, laborulo de la fabriko ENSIDESA. Dum du jaroj li restis en nia urbo kaj tre aktivis en la loka esperantista movado. Nun Luis Serrano daŭre estas aktiva membro de la hispana esperantismo sed li ne plu

La atesto de Luis Serrano

Mi povas iomete rakonti pri mia restado en Gijon, kiel esperantisto. Malgraŭ ke jam pasis 50 jaroj, mi bone rememoras mian restadon en tiu urbo.

La hispana kongreso en Gijon okazis en la jaro 1955 kaj mi alvenis al Gijon en 1957 kaj restis tie ĝis novembro de 1959, Antaŭe mi loĝis en Aviles kaj laboris en ENSIDESA kiel masonisto. Sed en Aviles, ne estis esperantistoj, aŭ mi ne konis ilin. Do mi decidis kun iu amiko translokiĝi al Gijon. En la Adresaro de HEF, mi legis tri aŭ kvar nomojn de esperantistoj en Gijon. La unua estis S-ro Alfredo Villa Villa, do, mi skribis al li. Li tuj respondis al mi kaj proponis rendevuon en la Centro Cubano, en la promenejo La Habana.

Mi, ĉiam akompanata de mia amiko (kiu jam mortis) iris al Gijon kaj la intervidiĝo okazis en tre agrabla etoso, pro la fakto ke por li estis granda surprizo. Nu, mi decidis forlasi Aviles kaj iri al Gijon. Intertempe mi konis alian samideanon, José Ordieres, kiu promesis serĉi laboron por mi, kio ne estis necesa ĉar mi mem solvis la aferon.

La vero estas ke dum mia restado en Gijon, mi nur konis tri esperantistojn. José Ordieres, Alberto Menendez kaj S-ro Villa, sed pro politikaj kialoj S-ro Villa ne havis permeson eniri en la Ateneon "Jovellanos". Verŝajne en iu okazo, kiam la Ateneo estis en alia loko, li eldiris vortojn ne konvenaj en tiuj tempoj.

Ĉiuj tri organizis belegan Esperanto-ekspozicion en la enir-halo de la Ateneo. Estis granda tablo plena da libroj, (iujn mi kunportis de mia hejmo). Al la ekspozicio venis la aŭtoritatoj, eĉ tiuj militistaj. Entute estis granda sukceso. La loka oficejo de la poŝto dediĉis poŝtmarko-stampaĵon specialan por la ekspozicio. Sekvis kurson, al kiu aliĝis 83 personoj, el kiuj restis ege malmultaj.

Kurioze por mi restis la fakto, ke mi devis aniĝi al Ateneo kaj post tri aŭ kvar monatoj la polico telefone interesiĝis pri mi. Mi pensas, ke tio estis afero de la Ateneo, aŭ pro la fakto, ke mi ricevis multajn leterojn el Bulgario kaj Rusujo. Iam mi estis alvokita al la poŝta oficejo kaj iu funkciulo prezentis al mi leteron, kun la demando, kial vi ricevas leterojn de Rusio?, li prezentis unu al mi, kaj mi devis lin korekti ĉar la letero estis de Ruse (Bulgario) Ankaŭ loĝante mi en Gijon, oni petis informojn al la pastro de la vilaĝo en kiu mi naskiĝis Osorno (Palencia) pri mi. Sed la vivo havas tiuj kuriozaĵojn, mi fratino estis la servistino de la pastro.

Fine kun la deziroj flugi iomete pli, mi iris al Germanio, kun la intenco salti al Bulgario, kie junulino "kaptis" min, sed postaj aferoj de la vivo revenigis min al Hispanio, al Sabadell, kie mi feliĉe maljuniĝas. Mia jam estas 82-jara.